

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0534
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0264/A/0258

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none"> 1. de heer Alexander VAN DER LINDEN 2. de heer René VAN LANDEGHEM 3. de heer Koen VAN DUYSE <p>vertegenwoordigd door advocaat Erika RENTMEESTERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57</p> <p>4. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente TEMSE</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Wim DE CUYPER met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57</p>
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door mevrouw Leen LIPPEVELDE
Tussenkommende partij	de heer Kristof JANSSENS vertegenwoordigd door advocaat Dany CORNELIS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9090 Melle, Brusselsesteenweg 326

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 16 januari 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 27 november 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partij tegen de weigeringsbeslissing van de vierde verzoekende partij van 10 september 2012 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend volgens ingediend plan voor het gedeeltelijk slopen, uitbreiden en regulariseren van een zeugenbedrijf op de percelen gelegen te 9140 Temse, Korte Landmolenstraat 2A, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummers 0354B, 0374A, 0375 en 0376A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 31 maart 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 24 april 2015 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De voorziene behandeling van de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 6 december 2016 wordt op verzoek van partijen verdaagd naar de zitting van 24 januari 2017.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 24 januari 2017.

Advocaat Roy VAN DER CRUYSSSEN *loco* advocaten Erika RENTMEESTERS en Wim DE CUYPER voert het woord voor de verzoekende partijen. Mevrouw Leen LIPPEVELDE voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Dany CORNELIS voert het woord voor de tussenkomende partij.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

Op 16 april 2007 verleent de bevoegde minister aan de tussenkomende partij een (eerste) voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een nieuwe varkensstal met loods, met aanduiding op de plannen van een inpandige woongelegenheid.

De Raad van State vernietigt met een arrest van 15 juni 2010 (nr. 205.191) deze beslissing van de minister.

De werken die de tussenkomende partij in tussentijd was gestart, werden stilgelegd omdat ze niet in overeenstemming waren met de vergunde plannen.

De tussenkomende partij dient hierop een regularisatieaanvraag in.

De bevoegde minister verleent op 28 mei 2009 een stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van een bestaande zeugenstal. De Raad van State vernietigt met een arrest van 28 februari 2011 (nr. 211.567) de beslissing van de minister.

De Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde, zetelend zoals in kort geding, wil op 29 juni 2009 de milieustakingsvordering in die door de verzoekende partijen was ingesteld en beveelt hierbij de staking van de werken en het herstel in de oorspronkelijke toestand.

De tussenkomende partij dient vervolgens een nieuwe regularisatieaanvraag in.

De verwerende partij weigert op 24 juni 2010 een stedenbouwkundige vergunning voor de gedeeltelijke sloop, aanpassing en regularisatie van een zeugenbedrijf.

De tussenkomende partij stelt tegen deze beslissing beroep in bij de Raad maar doet naderhand afstand van geding.

De verwerende partij weigert ook op 28 juli 2011 en op 29 maart 2012 nieuwe aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning voor de gedeeltelijke sloop, aanpassing en regularisatie van het zeugenbedrijf (de eerste wegens onvolledigheid van het dossier en het ontbreken van het brandweeradvies en de tweede omwille van de impact op de waterhuishouding).

2.

Op 22 juni 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Temse opnieuw een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“GEDEELTELIJKE SLOOP, UITBREIDEN EN REGULARISEREN VAN ZEUGENBEDRIJF, AANLEG BUFFERBEKKEN”*. Dit is de aanvraag die geleid heeft tot de thans bij de Raad bestreden beslissing.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’, gelegen in agrarisch gebied.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 6 juli 2012 tot 4 augustus 2012, dienen de eerste, tweede en derde verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 27 juli 2012 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 10 september 2012 een ongunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Temse weigert op 10 september 2012 op grond van het ongunstig advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar de stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 8 oktober 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 17 december 2012 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen volgens het ingediende plan.

Na de hoorzitting van 27 november 2012 beslist de verwerende partij op 20 december 2012 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen volgens ingediend plan en onder de voorwaarde de adviezen en reglementen van de nutsmaatschappijen na te leven.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 7 februari 2013 beroep aan bij de Raad. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1213/0371/A/2/0348.

De Raad vernietigt met het arrest van 5 augustus 2014 (nr. A/2014/0522) de beslissing van de verwerende partij van 20 december 2012 en beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomenende partij en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest.

3.

De verzoekende partijen tekenen tegen dit arrest op 5 september 2014 cassatieberoep aan bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak.

De Raad van State verwerpt het cassatieberoep met het arrest van 5 juni 2015 (nr. 231.450).

4.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in een nieuw verslag van 5 november 2014 om het administratief beroep van de tussenkomenende partij in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen volgens het ingediende plan.

Na de hoorzitting van 18 november 2014 willigt de verwerende partij het beroep op 27 november 2014 in en verleent zij een stedenbouwkundige vergunning volgens ingediend plan. De verwerende partij beslist:

“...

2.2 De juridische aspecten

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

Het gaat hier immers om een aanvraag in functie van een agrarische activiteit, een zeugenbedrijf, met ander woorden het kweken van varkens.

Gelet op de grootte en aard van dit bedrijf kan gesteld worden dat het hier gaat om een aanvraag in functie van een leefbaar agrarisch bedrijf, wat onder meer ook blijkt uit het gunstig advies van Duurzame landbouwontwikkeling, dat bijgetreden wordt, en onder meer stelt dat gelet op de aard en de omvang van dit bedrijf er vanuit landbouwkundig oogpunt geen bezwaar is.

Er wordt tevens een 'noodwoning' voorzien voor de exploitant en zijn gezin.

Artikel 4.3.6. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt "Voor het bouwen of uitbreiden van een bedrijfswoning bij een bedrijf in een daartoe geschikt bestemmingsgebied, kan een stedenbouwkundige vergunning worden verleend voor een volume van ten hoogste 1.000 m³, of 1.250 m³ in geval van bewoning door meer dan één met het bedrijf verbonden gezin."

In de agrarisch gebied is volgens artikel 11.4.1. van het inrichtingsbesluit de woning van de exploitanten toegelaten voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt.

De voorziene noodwoning heeft een volume van ruim onder de toegelaten volumegrens van 1000 m³ en integreert zich volledig in de voorziene bebouwing, waar ze deel van uitmaakt.

2.3 De goede ruimtelijke ordening

De voorliggende aanvraag strekt enerzijds tot het regulariseren van de al uitgevoerde werken en anderzijds tot het uitvoeren van aanpassingswerken teneinde het gedeelte opgetrokken op het openbaar domein en een ruimere diepte in functie van de aanleg van een groenscherm, te verwijderen.

Aan de linkse zijde wordt tevens voorzien in een uitbreiding van de zeugenstal over de volle resterende diepte van de te behouden zeugenstal, met een aanpalend hellend vlak, voor het toegankelijk maken van de zeugenstal.

De beoogde functie, landbouw, is binnen dit agrarisch gebied zonder meer aanvaardbaar.

De mobiliteitsimpact van het gevraagde is niet van die aard dat deze in een ontwrichting van de lokale verkeerssituatie zal leiden, immers deze site ontsluit vrij direct naar de E17, via de noordoostelijk gelegen op- en afrit van Haasdonk, en is eveneens op vrij korte afstand van de aansluiting van de N16 met de E17 gelegen. De breedte van de betrokken weg is vergelijkbaar met wat voor dergelijke bedrijven gangbaar is.

De schaal van het gevraagde komt overeen met wat heden ten dage gangbaar is voor dergelijke bedrijven en kan binnen dit structureel aangetast deel van dit landelijk gebied aanvaard worden. In de directe omgeving komen immers structuren voor die nog grootschaliger zijn, onder meer de E17 en de bijhorende brug, deze infrastructuur zijn vaak dragers van bebouwing met een grotere schaal, het gevraagde vormt hier geen uitzondering op.

Deze landelijke omgeving kan bijgevolg niet gaaf en ongeschonden genoemd worden, temeer daar langs de wegen die deze omgeving doorsnijden aanzienlijk wat bebouwing voorkomt.

Er kan bezwaarlijk geclaimd worden dat het gebouw in een onaanvaardbare visuele hinder zal resulteren. Gelet op het vrij vlakke karakter van deze omgeving -op de brug na dan - zal elk gebouw zijn stempel drukken op deze omgeving. Wanneer dit gebouw nu een nokhoogte van 8,70 m krijgt dan wel een nokhoogte van 11,45 m zal de ruimtelijke impact niet zodanig wijzigen dat het in het ene geval wel en bij de hogere nokhoogte niet meer aanvaardbaar is op deze plek. Deze stal zal ontegensprekelijk de omgeving mee gaan vormen, bepalen en mogelijk zelfs domineren, maar vormt een uitdrukking van de hedendaagse landbouwbedrijfsvoering, die niet kan losgekoppeld en zeker niet kan geweerd worden uit het landelijk gebied, dat als sinds jaar en dag mee vormgegeven wordt door de landbouw. Wanneer, zoals in onderhavig geval, inspanningen gedaan worden om een kwalitatief gebouw in te planten, dat weliswaar een belangrijke hoogte heeft, kan niet verwacht worden dat hier lage bouwhoogtes gehanteerd worden die vanuit hedendaagse bedrijfsvoering niet meer gangbaar of rendabel zijn.

Dat appellant er voor kiest het gebouw hoger in te planten dan gangbaar is resulteert er niet in dat het gevraagde opeens onaanvaardbaar zou worden op deze plek.

De voorgestelde inplanting vrijwaart voldoende brede bouwvrije stroken, zowel vooraan als opzij, zodat een groenscherm kan aangebracht worden, en laat nog een belangrijk deel van

het terrein onbebouwd. Een dergelijke bebouwingswijze resulteert in een kwalitatief ruimtegebruik zonder tot een te hoge bouwdichtheid te leiden.

De bouwplaats is gelegen op korte afstand van de brug over de autosnelweg, welke een hoogte heeft die vergelijkbaar is aan deze van onderhavig bouwwerk. Stellen dat het gevraagde gebouw qua afmetingen zijn gelijke niet kent in deze omgeving gaat bijgevolg niet op, zij het dat het om gebouwen gaat van een andere categorie.

Qua vormgeving werd gekozen voor een hedendaags materiaalgebruik met een kleurzetting die binnen deze omgeving inpasbaar is.

Er valt niet te verwachten dat het gevraagde -zo het uitgebaat wordt volgens de best beschikbare technieken- zal resulteren in overmatige hinder, ook niet naar de omliggende bebouwingen, die zich op vrij ruime afstand van onderhavig terrein bevinden. Qua geluid is hier al een belangrijke geluidsdruk aanwezig van de aanpalende E17, zodat het bijkomende geluid dat mogelijks door het gevraagde zal ontstaan, niet van die aard zal zijn dat zij de bestaande geluidsdruk zal overstemmen.

Het bundelen van gebouwen van een dergelijke schaal met de aanwezige gebiedsdoorkruisende verkeerswegen en kunstwerken verdient vanuit het oogpunt van een duurzame ruimtelijke ordening de aanbeveling. Op die manier kunnen andere, gavere terreinen intact gehouden worden.

Door de voorgestelde sloop van een deel van de bebouwing langsheen de Korte Landmolenstraat, als voorzien in de huidige aanvraag, kan de aanleg van een groenscherm langsheen de volle breedte van de Korte Landmolenstraat gerealiseerd worden, evenals een gedeelte in de diepte uitgewerkt bij de linkse perceelsgrens.

Het volwaardige groenscherm wordt aangeduid op de plannen en wordt voorzien in streekeigen groen. Een dergelijke ingroening zal resulteren in een kwalitatief beplant erf, dat zich beter integreert in de omgeving.

Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan kan in deze niet gehanteerd worden om deze aanvraag te beoordelen. Immers het in dat structuurplan voorziene ruimtelijk beleid werd nog niet in uitvoeringsplannen omgezet. Art. 2.1.2 §7 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt uitdrukkelijk dat de ruimtelijke structuurplannen geen beoordelingsgrond vormen voor vergunningsaanvragen, noch voor het stedenbouwkundig uittreksel en attest.

De verwijzing van een van de bezwaarindieners naar art. 4.3.1. §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening eerste lid 2° volstaat niet om in afwijking van de hiervoor aangehaalde decretale bepaling toch het GRS te hanteren bij de beoordeling van deze aanvraag.

Wat betreft het gegeven dat appellant nog een ander bedrijf zou uitbaten dient gesteld dat dit geen afdoende reden is om deze nieuwe inplanting niet te aanvaarden. Er dient nagegaan in hoeverre het gevraagde, dat een op zichzelf staande eenheid vormt, inclusief (nood)woning, op deze plek aanvaardbaar is. De al dan niet betrokkenheid van de aanvrager op een andere plek, waar al dan niet nog uitbreidingsmogelijkheden zouden zijn is bij deze evaluatie niet dienend.

Voorliggende aanvraag brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

Voorliggende aanvraag komt tegemoet aan de opmerkingen vervat in het weigeringsbesluit van 29 maart 2012 van de deputatie, door het voorzien van een deels ondergronds, deels bovengronds bufferbekken met een inhoud van ca. 709.000 liter, in combinatie met de reeds voorziene regenwaterputten (50.000 liter), vermits bodemonderzoek heeft uitgewezen dat er

slechts beperkt tot geen infiltratie mogelijk was, waardoor de initieel voorziene infiltratievijver aan nut verliest.

Deze citerne is in verhouding tot het op deze site voorziene hoofdgebouw, vrij kleinschalig, en vormt een noodzakelijke aanhorigheid voor het beoogde project. De impact van deze citerne op de omgeving is niet van die aard dat deze de goede ruimtelijke ordening verstoort.

2.4 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

*Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend volgens het ingediende plan.
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen de schending in van artikel 4.7.23, §2 VCRO en machtsoverschrijding.

De verzoekende partijen stellen voorop dat in het arrest van 5 augustus 2014 (nr. A/2014/0522) de Raad de verwerende partij heeft bevolen om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij binnen een termijn van drie maanden vanaf de betekening van het arrest. Zij verwijzen naar de rechtspraak van de Raad van State die aanvankelijk oordeelde dat deze termijn van drie maanden niet bindend is. Volgens de verzoekende partijen kan hieruit niet afgeleid worden dat de verwerende partij aan geen termijn gebonden zou zijn. Na de betekening van het vernietigingsarrest beschikt de verwerende partij immers over een volledig nieuwe wettelijke termijn om de herstelbeslissing te nemen. Het gevolg hiervan is ook volgens de verzoekende partijen dat de wettelijke gevolgen zoals bepaald in artikel 4.7.23, §2 VCRO, dat de termijn regelt waarbinnen de overheid in administratief beroep een beslissing moet nemen, spelen wanneer de termijn verstreken is. Toegepast op het voorliggend dossier betekent dit volgens de verzoekende partijen dat de verwerende partij vanaf de betekening van het vernietigingsarrest op 5 augustus 2014 een termijn van 105 dagen (omdat de

tussenkomen de partij gevraagd heeft om te worden gehoord) had en dat deze termijn verstreken is op 21 november 2014. Aangezien er op 21 november 2014 door de verwerende partij nog geen herstelbeslissing was genomen, stellen de verzoekende partijen dat het administratief beroep van de tussenkomen de partij overeenkomstig artikel 4.7.23, §2, tweede lid, geacht moet worden te zijn afgewezen.

Door op 27 november 2014 alsnog een beslissing te nemen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen, heeft de verwerende partij volgens de verzoekende partijen haar bevoegdheden overschreden en artikel 4.7.23, §2 VCRO geschonden.

2.

De verwerende partij betwist het standpunt dat na een vernietigingsarrest de door de Raad opgelegde termijn niet van toepassing zou zijn maar wel de in artikel 4.7.23, §2 voorziene termijn. Zij wijst erop dat de Raad juist met een injunctie een nieuwe beslissingstermijn heeft opgelegd en dat deze termijn niet bindend is.

3.

Ook de tussenkomen de partij verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State waarin geoordeeld werd dat de door de Raad opgelegde termijn om een nieuwe beslissing te nemen niet bindend is. De tussenkomen de partij is van oordeel dat door het opleggen van een injunctie inzake de beslissingstermijn, wordt afgeweken van de bepalingen van artikel 4.7.23, §2 VCRO.

4.

In de wederantwoordnota verwijzen de verzoekende partijen naar de gewijzigde rechtspraak van de Raad van State, met in het bijzonder het arrest van 17 maart 2015 (nr. 230.559) waarin gesteld wordt dat de injunctietermijnen die door de Raad worden opgelegd in een vernietigingsarrest bindend van aard zijn en dus vervaltermijnen zijn.

De verzoekende partijen stellen dat de verwerende partij, door slechts op 27 november 2014 de herstelbeslissing te nemen, deze bindende termijn heeft overschreden.

5.

De verwerende partij dient geen laatste nota in.

6.

In de laatste nota van de tussenkomen de partij wordt aan het reeds gevoerde verweer niets toegevoegd.

Beoordeling door de Raad

1.

Zoals blijkt uit het feitenrelaas heeft de Raad de vorige beslissing van de verwerende partij van 20 december 2012 vernietigd met het arrest van 5 augustus 2014 met nummer A/2014/0522. In dit arrest heeft de Raad aan de verwerende partij de injunctie gegeven om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomen de partij binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest.

De griffier van de Raad heeft het voormelde vernietigingsarrest aan de verwerende partij betekend met een aangetekende brief van 7 augustus 2014. De bestreden herstelbeslissing werd genomen op 27 november 2014 en dus buiten de termijn van drie maanden.

2.

De verzoekende partijen voeren in essentie aan dat de bestreden beslissing laattijdig werd genomen. Waar de verzoekende partijen aanvankelijk hun standpunt toelichten op grond van de stelling dat de termijn niet bindend is, maar moet beschouwd worden als een nieuwe wettelijke termijn, verwijzen zij in hun wederantwoordnota naar meer recentere rechtspraak van de Raad van State die de injunctietermijn als een vervaltermijn beschouwt.

In artikel 4.7.23, §2 en §3 VCRO wordt bepaald als volgt:

“§2. De deputatie neemt haar beslissing binnen een vervaltermijn van vijfenzeventig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het beroep. Deze vervaltermijn wordt verlengd tot honderdvijf dagen, indien toepassing wordt gemaakt van het mondelinge of schriftelijke hoorrecht, vermeld in § 1, eerste lid.

Indien geen beslissing wordt genomen binnen de toepasselijke vervaltermijn, wordt het beroep geacht afgewezen te zijn.

§3. Een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing wordt binnen een ordetermijn van tien dagen gelijktijdig en per beveiligde zending bezorgd aan de indiener van het beroep en aan de vergunningsaanvrager.

...”

Artikel 4.8.2, derde lid VCRO bepaalt als volgt:

“§1. Zo de Raad vaststelt dat een bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing. Een beslissing is onregelmatig, wanneer zij strijdt met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

De Raad kan het bestuur dat de vernietigde beslissing nam, bevelen om een nieuwe beslissing te nemen, binnen de door de Raad bepaalde termijn.

...”

3.

De Raad van State heeft zich als cassatierechter in een arrest van 17 maart 2015 uitgesproken over de principiële vraag of de termijn die de Raad in een vernietigingsarrest oplegt aan de vergunningverlenende overheid om een nieuwe beslissing te nemen, al dan niet te beschouwen is als een vervaltermijn (RvS 17 maart 2015, nr. 230.559, nv Imbos). In dit arrest is op duidelijke wijze standpunt ingenomen dat een termijn die wordt opgelegd in een arrest van de Raad met toepassing van het destijds geldende artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO (ten tijde van het vernietigingsarrest artikel 4.8.2, derde lid VCRO), enkel kan afwijken van de duur van de vervaltermijn bepaald in artikel 4.7.23, §2 VCRO, maar niet van de aard ervan. De termijn dient dus aanzien te worden als een vervaltermijn. Het gegeven dat de Raad van State in een eerder arrest een ander standpunt heeft ingenomen, doet aan de voorgaande vaststelling geen afbreuk.

Inmiddels heeft de Raad van State ook in andere arresten (RvS 10 november 2016, nr. 236.389, Deputatie Vlaams-Brabant; RvS 10 november 2016, nr. 236.390, cvba Colim) bevestigd dat de deputatie na een vernietigingsarrest van de Raad opnieuw uitspraak moet doen over het administratief beroep, waarbij zij beschikt over een vervaltermijn bedoeld in artikel 4.7.23, §2 VCRO, die door de Raad wordt bepaald overeenkomstig het destijds geldende artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO.

4.

Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing op 27 november 2014 niet meer bevoegd was om de beslissing te nemen, zodat deze met bevoegdheidsoverschrijding is genomen.

Bevoegdheidsoverschrijding raakt de openbare orde en dient desnoods ambtshalve te worden vastgesteld. Partijen hebben op de openbare zitting van 24 januari 2017 hun standpunt toegelicht.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, moet het administratief beroep van de tussenkomende partij, overeenkomstig artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, geacht worden stilzwijgend te zijn afgewezen. De tussenkomende partij bevestigde op de openbare zitting van 24 januari 2017 dat de stilzwijgende afwijzingsbeslissing aan haar nog niet werd betekend.

B. Overig middel

Het overige middel wordt niet onderzocht aangezien deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

VII. BEVEL MET TOEPASSING VAN ARTIKEL 37 DBRC-DECREET

Zoals blijkt uit de beoordeling van het eerste middel is de door de Raad opgelegde vervalt termijn om een nieuwe beslissing te nemen, verstreken. Het administratief beroep van de tussenkomende partijen moet conform artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO worden geacht stilzwijgend te zijn afgewezen.

Voorgaande overwegingen hebben evenzeer tot gevolg dat de Raad de verwerende partij niet kan bevelen om binnen een welbepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij. Er ligt immers, overeenkomstig artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, een beslissing voor, namelijk een stilzwijgende beslissing waarmee het administratief beroep van de tussenkomende partij wordt geacht te zijn afgewezen.

Het verstrijken van de termijn, waardoor de bevoegdheid van de verwerende partij is uitgeput, houdt in dat de verwerende partij in de voorliggende aangelegenheid geen uitdrukkelijke vergunningsbeslissing meer kan nemen maar dat zij overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing moet bezorgen aan de tussenkomende partij (als indiener van het beroep en vergunningsaanvrager). Een kennisgeving zal eveneens moeten gebeuren overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, tweede lid VCRO aan het college van burgemeester en schepenen. De tussenkomende partij zal als aanvrager verder moeten handelen overeenkomstig artikel 4.7.23, §4 VCRO.

Indien de verwerende partij tot op heden heeft nagelaten om overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO, een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing te bezorgen aan de tussenkomende partij, heeft de termijn waarbinnen zij zich bij de Raad kan verzetten tegen een dergelijke stilzwijgende beslissing, nog geen aanvang genomen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van Kristof JANSSENS is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 27 november 2014, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het gedeeltelijk slopen, uitbreiden en regulariseren van een zeugenbedrijf op de percelen gelegen te 9140 Temse, Korte Landmolenstraat 2A, en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummers 0354B, .374A, 0375 en 0376A.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 700 euro, ten laste van de verwerende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 februari 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS